

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะศิลปกรรมศาสตร์

วิชาภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์

บทเรียนการสอนวิชาชุดक्रमมูลทางไปรษณีย์

ของครูสุภา พ.ศ. ๒๔๙๗

วิชาภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์

คณะอาจารย์

๑. นายชวน อังสุละโยชิน
๒. นางสมนา คำทอง
๓. นางสาวชิตชม กาญจนโชติ

บทเรียนการอ่านวิชาชุดक्रमมูลทางไปรษณีย์

ของครูสภา พ.ศ. ๒๔๙๗

วิชาประวัติศาสตร์

บทเรียนที่ ๕

ประวัติศาสตร์ทั่วไป

ชีวประวัติบุคคลสำคัญ (ต่อ)

๓. โยฮันน์ ไวลฟกัง ฟอน เกิตเคอ Johann Wolfgang Von Goethe
(ค.ศ. ๑๗๔๙-๑๘๓๒)

๑. ชตระกูลและฐานะ เกิดที่เมืองแฟรงก์เฟิร์ตบนฝั่งแม่น้ำเมน Frankfort on Maine ประเทศเยอรมัน Germany ในรัฐปรัสเซียตะวันตก West Prussia เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ค.ศ. ๑๗๔๙ บิดาชื่อ โยฮันน์ กัสปาร์ มารดาชื่อน คาสารินา เฮติชชานา Johann บิดานับว่าเป็นผู้มีฐานะค่อนข้างมั่งคั่งและทั้งยังมีอาชีพเป็นหมอกฎหมายมีชื่อด้วยคนหนึ่ง

๒. การศึกษา การศึกษาคอนต้นนั้น เกิตเคอเรียนหนังสือตามตำราอยู่ที่บ้านโดยบิดา บางครั้งก็เป็นผู้สอนเองบ้าง จ้างครูมาสอนพิเศษที่บ้านบ้าง นิตยเกิดเคอเมื่อเขายังนั้นไม่มีความรู้ลึกสนใจในวิชากฎหมายเขาเฉยเลย ปรากฏว่ามีครอบครัวเขาเจลาไปใช้ในการคัดแต่งโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ซึ่งเป็นการศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวรรณคดีทางอักษรศาสตร์เฉยเป็นส่วนใหญ่ เมื่อแตกเนื้อหนุ่มนั้นบิดาจึงไปเรียนกฎหมายที่เมือง

ไลพ์ซิก Leipzig และต่อมาเมื่อตอนเป็นหนุ่มใหญ่บิดาจึงไปเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยยัตตราด
บูร์ก Strasbourg ของประเทศเยอรมัน ในปี ค.ศ. ๑๗๗๓ ขณะที่เกิดเหตุเจ้าเรียนอยู่
ในมหาวิทยาลัยนี้ เราได้พบกับเฮ็คเคอร์ Herder อาจารย์คนหนึ่งของซึ่งเป็นนักประพันธ์
ประจำอยู่ในมหาวิทยาลัย ท่านผู้นี้แหละได้สอนคำประพันธ์แบบร้อยกรอง มีโคลง ฉันท์
กาพย์ กลอน เป็นต้น ให้แก่เกิดเคอร์เป็นอย่างดี การสอนนั้นได้แบบพื้นเมืองทนมประพันธ์
กันอยู่ในยุคนั้นตลอดจนบทประพันธ์ของจินตกวเอก เรกต์เบียร์ Herder เฮ็คเคอร์
ก็สอนให้ด้วยโดยได้แนะนำให้เกิดเคอร์เข้าใจและซาบซึ้งในอรรถรสคำประพันธ์ของเรกต์เบียร์
อย่างคลุกคลีซาบซึ้งจนซาบซึ้งใจเสียเองทีเดียว เฮ็คเคอร์เป็นคนละเอียดถี่ถ้วนให้เกิดเคอร์หันมา
เขียนบทประพันธ์ทางนวนิยายและบทละครอย่างจริงจัง จนได้เลื่อนฐานะเป็นกวีเอกของ
ชาติเยอรมันในฐานะได้พิมพ์อักษรคำขวัญ เรกต์เบียร์ของชาติ ในระหว่างที่อยู่มหา
วิทยาลัยนี้วิชากฎหมายก็บิดาจึงมาให้ความสนใจเกิดเคอร์ก็ไล่ต่ง ปรากฏว่าเขายังคง
ศึกษาวิชาต่อไปถึง ๆ ที่ไม่ตรงกับนิสัยซึ่งมาแต่เดิมนี้ แม้กระนั้นเกิดเคอร์ก็ยังเรียน
กฎหมายถ้าเร้าจนได้ปริญญาชั้นสูงของมหาวิทยาลัยนี้ ประสงค์ของ ท่านบิดาอย่างแท้จริง
เป็นเหตุให้บิดาของเขาชื่นชมมาก

๓. งานสำคัญ ตอนนั้นเมื่อเกิดเคอร์เรียนสำเร็จกฎหมายแล้วนั้นได้แก่การยึด
เข้าอาชีพทนายความ นิสัยรักการประพันธ์ทำให้เขาเขียนบทละครเรื่องหนึ่งขึ้น ในปี ค.ศ. ๑๗๗๓
ให้ชื่อว่า เกิดฟอนแบร์ตริงเก็น Gotz Von Berlichingen นับเป็นเรื่องแรก
ของนาฏกรรมองกฤษปรากฏบนเวทีละครเยอรมัน เป็นเรื่องราวถึงคนท้าวคนเป็นโจร
ปล้นชิงคัมภีร์เงินทองของพระและขุนนางผู้ใหญ่เอามาแจกจ่ายให้แก่คนยากจน ขุนาถามีสาวไว
สาวงาม เป็นต้น เขาเขียนเรื่องนี้ในปี ค.ศ. ๑๗๗๓ คือหลังจากที่ได้ออกมาทดลองแบบของ
เรกต์เบียร์ได้จนใช้การได้แล้ว หลังจากนั้นก็ให้ต่งไปแล้ว คือในปี ค.ศ. ๑๗๗๔
เขาได้พิมพ์บทละครใหม่เป็นนวนิยายรักอีกเรื่องหนึ่งให้ชื่อว่า "Die Leiden des Jungen
Werther" แปลว่าความอาดูรของหนุ่มวีรเชอร์ (Sorrow of Werther) อันเหตุที่จะ
ประพันธ์หนังสือเรื่องนั้นมอญว่าเกิดเคอร์หลงรักหญิงสาวงามคนหนึ่งชื่อ ชารอช บัฟฟ์ Charlotte
Buff แต่เพราะนางได้คู่หมั้นมาเสียก่อนแล้ว ฉะนั้น การที่เกิดเคอร์รักนางจึงไร้ความหมาย

เอาทีเดียว ความผิดห้วงด้วยเรื่องนางไมโย็คคือเขาทำให้เขาได้เสียเสียมาก เขาได้
บรรยายโศกครวญความอาลัยรักที่เขารำลึกถึงนางไมโย็คในบทประพันธ์เรื่องนางหมอก
ต้น ผู้ใดได้อ่านบทประพันธ์หรือละครเรื่องนางไมโย็คจะต้องเกิดความเศร้าสลดใจ
ถึงดาวพระเอกหนุ่มที่ชื่อ เวเธอร์ Werther ในเรื่องเหลือเกิน หนังสือเรื่องนี้ขายดิบ
ขายดี และบอกกล่าวกันไปทั่วทิศ เลยทำให้ชื่อเสียงของเขายิ่งเด่นดังถึงความรุ่งโรจน์ขึ้นอีก
ในปี ค.ศ. ๑๗๗๖ ถึง ๑๗๗๗ คราวหนึ่ง และยังมีอีกคราวหนึ่งในปี ค.ศ. ๑๗๗๐ เขาเดิน
ทางอย่างทศนาจรไปเที่ยวถึงประเทศอิตาลี ได้สร้างบทละครขึ้นภายหลังจากกลับมาแล้ว
หลายเรื่อง แต่ละครเรื่องมีความไพเราะอย่างดุจซึ่งตามทัศนะของชาวเยอรมัน มีคนนิยมชื่อ
หาอ่านกันมากหลาย เช่นเรื่อง Iphigenie auf Tauris (๑๗๗๗), Egmont (๑๗๗๘),
Torquato Tasso (๑๗๗๙), เขาได้บรรยายชื่อ คริสเตียน วุลฟัส Christiane Vulpius
ในปี ๑๘๐๖ กาลเวลาต่อมาเขาได้พิมพ์บทละครดัดใหม่อีกเรื่องหนึ่งที่ทำให้เขามือ
โคกเด่นที่สุด ชื่อเรื่องเฟาสท์ Faust

เฟาสท์เรื่องนี้เป็นบทละครที่ดัดรวมทำนองเดียวกับเรื่องเทวดาเถื่อน "The
Divine Comedy" ซึ่งคิดค้น Dante จินตนาการเทวดาเถื่อนได้ประพันธ์ขึ้นเพื่ออบรม
ให้คนละชั่วประพฤติดี และอธิบายเรื่องมนุษย์ธรรมอย่างยืดยาวทีเดียว เขาวาดภาพให้เห็น
อำนาจภายในที่ฝังอยู่ในร่างและหน้าตาของมนุษย์อย่างชัดเจนจนหมดความสงสัย

๔. งานอดิเรก นอกเหนือไปจากเชี่ยวชาญทางการประพันธ์นวนิยายและบท
ละครอันเป็นยอดฝีมือของเขาแล้ว ความยังปรากฏว่าจินตนาการเขาคงยังเป็นนัก
ปกครองที่คลั่งด้วย เคยได้รับตำแหน่งถึงกับเป็นทปรรักษ์ของเจ้าชายชาดส์แห่งแคว้นไวมาร์
Charles Augustus แห่งแคว้นเซกส์ ไวมาร์ Saxe-Weimar เกิดเหตุเข้าไปอยู่ในแคว้น
ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๗๗๕ พอได้เข้ารับราชการในราชสำนักแล้วในไม่ช้าก็ได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น
ทุกทีจนถึงขั้นเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นสูงมีอำนาจมากถ้ามารดจะปกครอง รัฐบาลใน แคว้น
ได้อย่างเฉียบขาด เจ้าชายชาดส์ทรงไว้วางพระราชหฤทัยในสมรรถภาพและความเชี่ยวชาญ
เชิงกฎหมายของเขามาก ประกอบด้วยเกิดเหตุรับราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตจริง
ภาคและขยันขันแข็งเช่นจัดการทำนุบำรุงการเกษตรกรรมและการเลี้ยงสัตว์และการถลุงแร่ การ

บ้างไม่คอกไม่มัด, การโดหัก เป็นต้น ซึ่งเป็นกระดูกสันหลังของวิชาในสมัยนั้น เพราะการเกี่ยวข้องกับหน้าที่ราชการอย่างนั้นเป็นเหตุหนึ่ง ทำให้เขาได้รับความรู้ในเรื่อง ซึ่งเกี่ยวกับธรรมชาติวิทยาмаกดังจะเห็นเป็นพระยานได้ในการที่เขาถ่ายทอด ความรู้ในบท ประพันธ์เรื่อง เฟาสต์ Faust ของเขาได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชา (Theory) ทั้งด้าน ทั้งข้อความก็กลมกล่อมดัดดัดด้วยเป็นอย่างดีอีกด้วย

๕. เกอเธ่นิยม บทละครเยอรมันที่ดัดดัดขึ้น โดยรู้จักกันแพร่หลายก็คือ เรื่องเฟาสต์ Faust นีเอง เขาแต่งเรื่องมาครั้งแรกเมื่อเวลาถึง ๒๐ ปีเศษ เริ่มประพันธ์ตั้งแต่หนุ่มจนอายุเกือบ ๖๐ ปี เมื่อเขาเกษียณบำนาญแล้ว คือในปี ค.ศ. ๑๘๐๘ จึงดำเนินตามความมุ่งหมายทุกประการ สามารถตีพิมพ์เป็นเล่มจำหน่ายได้ งานประพันธ์ของเขาเล่มนี้เขียนในแนวอิสระไม่ได้ยึดแนวความคิดใดและไม่ใช่แบบใคร เฮ็คเตอร์ Herder และวิลเฮล์ม Schiller ก่อตั้งลัทธิเยอรมัน ๒ ท่านนี้ พบว่ามีความสนใจว่าชีวิตการประพันธ์ให้เกิดขึ้นได้ด้วย การที่เขามองเรื่องโรจนกลของไปทั่วโลกก็เพราะความซาบซึ้งและความเข้าใจอันดีในเรื่องสภาพของชีวิตมนุษย์ทั่วทุกครอกซอกมุม ซึ่งเขายกนักที่จะจัดเจนในด้านนี้ ผลของงานประพันธ์ทั้งหมดของเกอเธร์นั้นเท่าที่เดาอาจไม่เคยมองใครที่จะทำความเข้าใจให้เขาเยอรมันได้รับความยินดีและภาคภูมิใจเท่ากับเรื่อง Faust ของเขาได้เคย อันแสดงว่าผู้ประพันธ์งานชิ้นนี้เขาเขียนจิตใจในปรัชญาของชีวิตมนุษย์เราอย่างถ่องแท้ เป็นบทประพันธ์สอนให้มนุษย์วัยคิดหาอุดมคติเป็นทพลังโดยความและหาวิธีหลีกเลี่ยงให้พ้นเสียจากตัวกลางหรือผู้ขาดอันเป็นมารร้ายกาจที่สุด ซึ่งจะมาดองดองให้มนุษย์เห็นผิดเป็นชอบอยู่เป็นนิจนิรันดร์

จับเค้า ความตามที่ปรากฏจาก บทละครเรื่อง เฟาสต์ Faust นีท่านมหาจินตกลไกเกิดได้สัมผัสใจเฟาสต์ Faust เป็นตัวพระเอกที่รู้งานในเรื่อง โดยกำหนดว่าเป็นมีความรู้วิชาโหราศาสตร์และไสยศาสตร์เป็นอย่างดี ด้วยการอาศัยหลักวิชาอันศึกษามาแห่ง ในที่สุด Faust ได้มีโอกาสพบวิญญาณของชาตานมารร้ายที่จะพาเขาไปสู่นิรันดร์ และให้เกิดทำสัญญากันขึ้นในระหว่างบุคคลทั้งสองมีข้อตกลงเป็นสาระสำคัญดังนี้คือ เฟาสต์ Faust ยอมรับรองว่าชาตานเป็นผู้ชนะโดยแท้ ถ้าสามารถดองดองโดยวิธีใด ๆ

๓๐๘ ประการก็ตามที่เขาเคยคนจนต่ำเร่ใจได้ ชาตานคิดว่าถ้าร้ายรับละสมยาให้ เฟาสท์ Faust ก็น่ะเร่ใจ แล้วเฟาสท์ก็กลับเป็นหนุ่มขึ้นและตัวชาตานยอมเป็นคนรับใช้เพื่อที่จะหลุดพ้น เขาให้เด็กคนจนได้ ในท้องเรื่องปรากฏว่า ชาตานมันใจในชัยชนะของมันอย่างจริงจัง มันประกาศว่า แม่หมอบ Faust จะเป็นคนร่ำเรียน นามากและ ประพฤติดี อยู่ในศีลในธรรม ก็ตามแต่ในที่สุดก็หาจากหนการต่อหลอกมารยาของมันได้ไม่ เขาของอภัย ๆ งาน ๆ และความดีในเบญจกามคุณรูปเลี้ยงกลืนรสสัมผัสตามโลกก็ด้วยดีต่อเด็ก พักเดียวเดียว ก็เด็กคน พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบดีครั้นกับปัญหาเรื่องนี้โดยชอบแทนมนุษย์อย่างคมคายว่า “ถูกแล้ว, มนุษย์มีญาณคำต้อยเต็มไปด้วยโลกโกรธาหลังสติปัญญาใจเขา เพราะมีความผิดบาปเกิด ตัวมาแต่กำเนิด จึงต้องเดินทางไปตามทมิฬและสร้างบาปกรรมเรื่อยไปจนตลอดชีวิต แม้แต่กระนั้นก็ดี คดอดเวลาที่มนุษย์เดินในทางมืดนั้นเขาก็พยายามสวดสวดคำสวดหาแสง นำทาง เมื่อพบแสงก็รีบเดินเข้าหาแสงสว่างนั้นอยู่เต็มใจเต็มใจ” ในที่สุด ทั้งสองก็ตกลงปรับความเข้าใจกันอีกครั้งว่า ตัวชาตานจะดวงเฟาสท์ ที่ถูกให้แน่แท้หรือว่าเขาจะแพ้หรือตัวกาจะแพ้ ถ้าเฟาสท์มีญาณแตกตัวกาดีก็เป็นผู้ชนะ ภาคแรกของเรื่อง เกิดเคอเลอถึงชีวิตตัวกาดีใจให้เฟาสท์หลงใหลไปต่าง ๆ ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการ เช่น ชอบด้วยชอบงามชอบมันมี เฟาสท์ก็เพลิดเพลินไปในกามคุณอย่างหนักจนแก่ไม่ไหว และเต็มไปด้วยความมืดไม่รอบคอบตกอยู่ในวังแห่งความประมาท เฟาสท์ก็คงก่อสร้างความ เหวอเหวตกต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง รูปร่างกายเลี้ยงทำให้งงงวยเหลื่อประมาณ หูตาของเขาฝ้าฟางพันพันไปจนบอกอะไรไม่ถูก ตอนท้ายเมื่อถึงจุดมืดตัวเหตุการณ์กลับตรงกันข้าม เฟาสท์กลับใจได้ เห็นความดีทางโลกเป็นของน่าเบื่อหน่ายนักหนา เขาอยากจะทำ ความดีเพื่อเพื่อนมนุษย์บ้าง เขาไม่อยากจะมีความดีชั่วร้ายใด ๆ ดังที่ได้ผ่านมาแล้วตลอดชีวิตในตอนต้น เขาค่อย ๆ ปลดปล่อยความเห็นแก่ตัวออกทีละน้อย ๆ ด้วยความเจตนา อย่างแรงกล้าที่จะทำกุศลแก่เพื่อนมนุษย์ร่วมโลกที่อดคิดอยากจน ฉะนั้นเขาจึงแสวงหาที่ลุ่ม เป็นที่ราบกว้างใหญ่ไกลทะเล เพื่อจัดไว้สำหรับให้มนุษย์ยากจนอยู่โดยเสรีไม่ต้องเสียค่าเช่า ตัวกาดีเขาคงอยู่ทุกกระยะเพื่อสังเกตพฤติกรรมของเฟาสท์ ในตอนสุดท้ายเมื่อมอง เห็นจุดจบในชีวิตของมันว่าเขาเห็นจะเป็นฝ่าย ปรารถน์ แน่แน่นอนแล้ว จึงรับทวงเขา ชีวิตเฟาสท์โดย

ถือว่าชนะพนันแล้ว อ้างว่าเพราะเฟื่องฟ้ามีความเฉลียวฉลาดอย่างที่สุดเพียงท่ายที่ผู้คนเท่านั้น
 เทวดาได้เด็ดจงดมาทำมกถางช้อยคอกไม้ทิพย์ และรับรับเอาวิญญาณของเฟื่องฟ้าที่ตนส่งวรรค
 เดี่ยวก่อนโดยอ้างว่า ตามที่ชาคานกถาวมาแล้วนั้นกฤตตะ, Faust ได้ทำความผิดอย่างใหญ่
 หลวง แต่ตลอดเวลาที่เขาทำบาปหยาบช้าน เขาได้เดินมุ่งหน้าเข้าหาแสงสว่างอย่างมีสติ
 ดมปัญญา ฉะนั้นเรื่องนี้เป็นข้อสมควรที่พระเจ้าผู้ทรงพระมหากรุณาอันยิ่งใหญ่ใน
 ดำกฏจักรวาลจะประทานความผิดบาปให้แก่มนุษย์เช่นว่านี้ได้

๖. มรณะ ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๓๒ รวมอายุได้
 ๘๒ ปีเศษ ศพของเกิดเคยได้รับเกียรติให้ฝังไว้ในสุสานหลวงเคียงข้างกับพระบรมศพของเจ้า
 ราชชาลส์อ็อกัสตัส Charles Augustus นามของเกิดเคยยอมปราชญ์เยอรมันคนนี้เป็นดัง
 ที่ยังความภาคภูมิใจให้แก่ชาวเยอรมันว่าประเทศของตนก็มีจอมกษัตริย์ไม่แพ้ประเทศ
 อื่น ด้วยเหตุนี้เองทางราชการเยอรมันจึงได้ยกย่องอย่างเคร่งครัดให้ทางการส่งมอบบริเวณ
 บ้านเกิดและตัวบ้านที่เกิดของเกิดเคยไว้เป็นสถานที่สำคัญองชาติ ทั้งนี้เพื่อปรารภจะให้เป็น
 อนุสรณ์อันยืนยาวอยู่ชั่วฟ้าดินสลายแก่ชาวเยอรมันรุ่นหลัง สำหรับจะได้ระลึกถึงความ
 เป็นปราชญ์ของท่านผู้ และในขณะเดียวกันก็ระลึกถึงงานสำคัญในวงวรรณกรรมอันเป็น
 อมตะไม่รู้จักตายของบุคคลสำคัญผู้

๔. เฮนรี ดับลิว ลองเฟลโลว์ Henry W. Longfellow

(ค.ศ. ๑๘๐๗—๑๘๘๒)

๗. ชาคะและฐานะ เฮนรี ดับลิว ลองเฟลโลว์ Henry Wadsworth Long-
 fellow จอมกวีชาวอเมริกันนามอูโซะของโลก ผู้เกิดที่เมืองพอร์ตแลนด์ Portland ใน
 รัฐเมน Maine แห่งสหรัฐอเมริกา U.S.A. เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๘๐๗

บิตาริช สเตเฟน ลองเฟลโดว์ Stephen Longfellow ท่านบิตาเป็นผู้มีฐานะด้วยอย่างดี และได้รับการศึกษาดั้งเดิมปริญญาในวิชากฎหมายจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด Harvard และเคยเป็นสมาชิกของสภาองเกรสของอเมริกามาแล้ว ส่วนมารดาเป็นผู้มีความนิยมโคลงกลอนและรศคนคร้อย่างยิ่ง ฉะนั้นว่าโดยทางสายโลหิตของเฟลโดว์จึงได้รับนิสัยนี้ถ่ายทอดมาตั้งแต่เยาว์ก็เห็นได้ชัด ปรากฏหลักฐานพะยานว่าเขาประพันธ์โคลงกลอนได้ตั้งแต่อายุเพียง ๑๓ ปีเท่านั้นเอง

๒. การศึกษา เขาได้รับการศึกษารุ่นต้นจากโรงเรียนราษฎรแห่งหนึ่งในเมืองที่เกิด ครั้นโตขึ้นจึงไปเข้าโรงเรียนรัฐบาลที่เมืองพอร์ตแลนด์ Portland เมื่อเป็นหนุ่มได้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยโบโดอิน Bowdoin ในเมืองบรันสวิก Brunswick มีดีที่ปัญญาเฉียบแหลมยิ่งกว่ามีครูหลายท่านทราบโดยทั่วกันมาก ปรากฏว่าเรียนสำเร็จในปี ค.ศ. ๑๘๒๕ จากมหาวิทยาลัยนี้เพียงอายุ ๑๘ ปีเท่านั้น ทางมหาวิทยาลัยขอให้เขาเป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาปัจจุบันประจำมหาวิทยาลัยนี้ ลองเฟลโดว์ได้ยอมรับตำแหน่งนี้แล้ว ทางมหาวิทยาลัยจึงได้สั่งให้เขาไปเรียนต่อเรื่องภาษาปัจจุบันทางยุโรปเพิ่มเติมอีก เพราะเขาเป็นผู้มีตมอดดีเป็นทุนอยู่แล้ว ลองเฟลโดว์เรียนรู้จดจำภาษาต่างประเทศที่เขาไปศึกษาเพิ่มเติมใหม่มาได้เป็นอย่างดีที่สุด เขาเดินทางผ่านในคราวนั้นหลายประเทศ เช่น ฝรั่งเศส อิตาลี และ สเปน เป็นต้น เขาเรียนอ่านพงศาวดารคดีและประวัติศาสตร์ของประเทศเหล่านั้นอย่างซาบซึ้งทีเดียว ในการไปศึกษาเพิ่มเติมนี้รวมใช้เวลาประมาณสิบปี โดยเขากลับมาถึงอเมริกาเมื่อ ค.ศ. ๑๘๒๙ และทางมหาวิทยาลัยก็บรรจุเข่าเป็นอาจารย์สอนภาษาปัจจุบันในมหาวิทยาลัยโบโดอิน Bowdoin อยู่ ๗ ปี คือตั้งแต่ ค.ศ. ๑๘๒๙ ถึง ๑๘๓๕ ลองเฟลโดว์ผู้นับได้ว่าเป็นชาวอเมริกันคนแรกที่นำวัฒนธรรมชาวยุโรปเข้าไปตั้งสอนชาวอเมริกันอย่างละเอียดลออ สมัยใดว่างจากการสอนประจำเขาก็เรียนหนังสือร้อยแก้วและร้อยกรอง เขาแปลโคลงกลอนจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาชาวอเมริกัน ชื่อเสียงของเขาจักมีคนรู้จักและเริ่มหอมฟุ้งขึ้น ต่อมาทางมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด Harvard ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงสูงสุดคู่กับมหาวิทยาลัยเยล Yale ทราบเรื่องความปรีชาสามารถในวิชาภาษาปัจจุบันของเขา จึงขอรับให้เขาเป็นคณบดีประจำใหม่โดยรับเป็น

คำศรอาจารย์บรรยายวิชาภาษาญี่ปุ่นที่ประชุมหาวิทยาลัยฮาวาร์ดบ้าง บ้างก็มาเราได้
 เดินทางไปยุโรปอีกครั้งหนึ่ง คราวนั้นวัตถุประสงค์เพื่อจะศึกษาวิชาภาษาของชาติต่าง ๆ
 ที่ยังไม่รู้จักจนจึ้นนึกเพิ่มเติมอีก มีจุดหมายอย่างอื่นหาได้ทั้งในยุโรปนับเป็นเกียรติยศ
 อย่างสูงยิ่ง การเดินทางครั้งนี้เราพาภรรยาไปด้วย ผ่านลอนดอน London ดัตช์ไฮม์
 Stockholm โคเปนเฮเกน Copenhagen ทั้งนี้เพราะเราต้องการศึกษาข้อที่เกี่ยวกับภาษา
 คำศรนา ขนบธรรมเนียมประเพณี, วรรณคดีและประวัติศาสตร์ของชาติที่เดินทางผ่านไป
 มี นอร์เวย์, ฟินแลนด์, เดนมาร์กและสวีเดนเป็นต้น ภรรยาของเราป่วยและถึงแก่กรรม
 ที่ประเทศฮอลแลนด์ Holland แต่เรามีความมุ่งมั่นจะหาความสุขและความปลอดภัยได้ คงมุ่ง
 หน้าที่ศึกษาต่อไปโดยไม่หยุดยั้ง

ภายหลังจากได้ไปทัศนจารประเทศต่าง ๆ บนภาคพื้นยุโรปมากหลายแล้วในที่
 สุดของเฟลด์โลว์ Longfellow ก็ได้เดินทางกลับไปประจำที่ซึ่งคน ได้รับตำแหน่งใหม่ ในมหา
 วิทยาลัยฮาวาร์ด Harvard ในสหรัฐอเมริกาเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๓๕ เราประจำอยู่ในมหา
 วิทยาลัยนานเกือบ ๒๐ ปี คือตั้งแต่ ค.ศ. ๑๘๓๕-๑๘๕๕

๑. งานสำคัญ งานประพันธ์ของเฟลด์โลว์เท่าที่แพร่หลายในเมืองไทยก็คือ
 โศกนาฏเรื่องการอับปางของเรือเฮสเปอร์ส The Wreck of the Hesperus ซึ่งอยู่ในหลัก
 สูตรอาชยานฝ่ายวิธานศึกษานานมีสมบัติ ๖ เวदान งานสำคัญที่เขาทำให้ได้เลื่อนฐานะ
 เป็นบุคคลสำคัญของโลกคนหนึ่งก็คืองานประพันธ์ที่ควรค่าด้วยไปนั่นเอง บทประพันธ์
 ของเขามีรายการประพันธ์จำเริญในไบเบิลนั้นย่อมเห็นได้จากภายในวงเล็บ ตามข้อความ
 ข้างล่าง

๑. "Voices of the Nights+Psalm of Life (ค.ศ. 1839)
๒. Ballads and other Poems+The Wreck of the Hesperus (ค.ศ. 1841)
๓. The Skeleton in Armor+The Village Blacksmith (ค.ศ. 1841)
๔. Evangeline+A Tale of Acadie (ค.ศ. 1847)
๕. The Seaside and the Fireside+The Building of the Ship (ค.ศ. 1850)
๖. The Golden Legend (ค.ศ. 1851)

๗. The Song of Hiawatha (ค.ศ. 1855)
๘. The Courtship of Miles Standish (ค.ศ. 1858)
๙. Tales of a Wayside Inn (ค.ศ. 1863)
๑๐. The Divine Comedy of Dante Alighieri (3 vols. ค.ศ. 1865-1867)
๑๑. Three Books of Song (ค.ศ. 1872)
๑๒. The Hanging of the Crane (ค.ศ. 1874)
๑๓. Ultima Thule (ค.ศ. 1880)

๕. งานอดิเรก นอกเหนือไปจากงานประพันธ์ที่เขาพอใจแล้ว งานที่เขาชอบก็มี การท่องเที่ยวไปเกือบทั่วยุโรป เพื่อสังเกตการณ์ดูความเป็นอยู่ของมนุษย์ชาติต่าง ๆ ในแบบอย่างต่าง ๆ กันออกไปเกี่ยวแก่การใช้เวลาว่าง อภิบาลไร่เข้างาม รวมทั้งขนบธรรมเนียมประเพณี ทั้งยังได้ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวรรณคดีรวมทั้งศาสนาอีกด้วย ในปี ค.ศ. ๑๘๕๕ เขาเห็นงานอันหนึ่งดีเป็นงานหนักทั้งทางสมองและร่างกาย หนักทางสมองด้วยฝีมือหลักวิชานี้ของ หมกมุ่นถึงดลใน เรื่องการ คิดค้นอยู่ เสมอไม่ ว่างเว้นทางร่างกายต้องอธิบายอยู่เสมอในภาคเสียงพูดให้ศิษย์ฟังวันละหลายชั่วโมง และเขายังต้องตรวจคำตอบของครูของงานของนักเรียนเหล่านั้นมาจึงมีจำนวนมากมายมหาศาล เขาได้ตัดสินใจในขั้นสุดท้ายลาออกจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด Harvard ในตอนปลายปี ค.ศ. ๑๘๕๕ ด้วยจากนั้นมาจึงหันหน้าเขียนโคลงสั้นที่เขาโปรดปรานนักหนาอย่างเดี่ยวจนสนใจนัก ในจำนวนโคลงสั้น ๆ ๘ เล่มของเขาในโคลงเรื่องน่ายในโรงแรม Tales of a Wayside Inn ที่พิมพ์ก่อนเขาดำเนินงานมีชื่อเสียงมากกว่าเพื่อน เขาประพันธ์เรื่องเฮียอาซา Hiawatha ในปี ค.ศ. ๑๘๕๕ ด้วย โดยตั้งใจจะรวบรวมนิทานและเรื่องขนบธรรมเนียมประเพณีโบราณเก่า ๆ ของชาวอินเดียนแดง Red Indians มารวมไว้เป็นที่เดียวกันไม่ให้กระจัดกระจายแยกย้ายกันอยู่เช่นบัดนี้

๕. เกียรตินิยม เขาติดใจโคลงสั้น ๆ ที่มีชื่อเสียงรู้จักกันทั่วโลก งานแปลสำคัญเรื่อง เทวดาเถื่อน "The Divine Comedy" ของดินเต Dante เป็นภาคอังกฤษ

อย่างดั่งดด้วยมีคนสรรเสริญมากมายก็นับเป็นเกียรติยศซึ่งหาได้ยากในชีวิต นับว่าเป็นสิ่ง
ที่น่าเบิกบานใจอย่างยิ่งสำหรับเขาอย่างหนึ่ง ซึ่งชาวโลกน้อยคนนักจะได้รับเกียรติสูงส่ง
เช่น

การที่โด่งดังของของเฟลโดว์ Longfellow มีชื่อเสียงรุ่งโรจน์เป็นต้นานับ
แก่ชาวโลกก็เพราะถ้อยคำด้านวนที่ใช้ในการประพันธ์ของเขานั้น ไร้ภาษาง่าย ๆ สดกกับจินต
ถกอันอื่น โด่งดังของเฟลโดว์บรรยายด้วยถ้อยคำด้านวนกระตือรือร้น เหนือใคร ๆ มีความหมายเด่น
ชัด ใครอ่านไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ก็เข้าใจง่าย ๆ ผู้อ่าน ๆ แล้วเกิดมโนภาพปรากฏความคิด
คำนึงแสดงออกอย่างแจ่มแจ้ง ของเฟลโดว์ Longfellow เป็นกวีอเมริกันที่มีคนรักมากที่สุด
ในสหรัฐอเมริกา เป็นกวีที่แตกต่างจากกวีชาวอังกฤษโดยมากถึงได้
สร้างรูปปั้นของเขาไว้ที่เขตหิมส์เตอ์ แอเบย์ Westminster Abbey อันเป็นโบสถ์ศักดิ์
เป็นที่เฉพาะสำหรับฝังศพผู้มีชื่อเสียงของอังกฤษ นับเป็นเกียรติยศสูงส่งที่ของเฟลโดว์
ชาวอเมริกันได้รับจากชาวอังกฤษเป็นครั้งแรก ของเฟลโดว์ Longfellow ได้มีชัยที่รักของ
ไม่มกด้วยอเมริกันคน โดยมากมาเปรียบเทียบกับเขาว่า เขาประพันธ์ของเขาแพร่หลายมากทั้งในแะ
นอกประเทศสหรัฐอเมริกา และยังได้แปลของเขาเป็นภาษาอื่น ๆ อีกหลายภาษา เมื่อของ
เฟลโดว์ยังมีชีวิตอยู่นั้นปรากฏว่าเขาเป็นกวีที่นิยมกันมากในใจเด็ก ๆ คือนับว่าเขาก็คือ
เขามหาหรือพบปะเขาทุกครั้งด้วยสันถวไมตรีอันดีที่น่าพอใจ ประชาชนจากทิศทางต่าง ๆ
มุ่งล้นมรอบตัวเขาเพื่อขอถายมือหรือของเขา หลายคนตั้งจดหมายแสดงความนิยมชมชอบ
เขา ทั้งเด็กและผู้ใหญ่อ่านโคลงของเขาแล้วชื่นชมนักใจยิ่งนัก จึ่งอยู่บทกวีหนึ่งของ
ของเฟลโดว์ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของชนชาวอเมริกันมากนัก แต่แม้กระนั้นกวีเขาก็
ความปรารถนาอยู่เสมอที่จะสร้างวรรณคดีให้เป็นแบบของชาวอเมริกันโดยเฉพาะ

๖. มีโรค ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ค.ศ. ๑๘๘๒ อายุ ๗๕ ปีเศษ
เขาคายที่บ้านในเมือง แคมบริดจ์ Cambridge แห่งรัฐแมสซาชูเซตส์ Massachusetts ใน
สหรัฐอเมริกา โดยป่วยเป็นโรคซึ่งเกี่ยวกับเยื่อในช่องท้องอักเสบอย่างแรงร้ายเหลือ
ความสามารถของแพทย์ที่จะเยียวยาได้ ชีวิตในครอบครัวของเขามั่นคง ของเฟลโดว์แต่ง
งานครั้งแรกกับมารี สตอร์เรอ พอตเตอร์ Mary Storer Potter ในปี ค.ศ. ๑๘๖๐ และ

ต่อมาอีก ๕ ปี ภรรยาผู้ดั่งมหาชาติใจของเขาคนนั้นก็ถึงแก่กรรมลงในประเทศซอดแดนด์
ขณะที่เขาเดินทางไปยังยุโรปเป็นครั้งถึงของนั้นเอง กาลเวลาล่วงเลยมาอีกหน่อยเขา
แต่งงานเป็นครั้งที่สองกับ ฟรานเซส แอปเพิลตัน Frances Appleton แต่ชีวิตกรรมของ
เขายังไม่ดีขึ้น ภรรยาคนใหม่นี้ก็ถึงแก่กรรมลงอีกโดยอุบัติเหตุอันสุดวิสัย เครื่องแต่งตัว
ที่แต่งอยู่นั้นถูกไฟไหม้โดยตกลง เขาจำของ คือภรรยาของ ต้องเพลิงไหม้จนถึงแก่ความตาย
อย่างน่าอนาถใจ ชีวิตส่วนตัวภายในครอบครัวของต้องเพลิงไหม้จึงหาความรื่นบานได้ยาก

๕. เลอนต์ เลโอนิโกลาเยวิช ตอลสตอย (ค.ศ. ๑๘๒๘-๑๙๑๐)

Count Leo Nikolayevitch Tolstoy

๑. ชาติและฐานะ เกิดเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ค.ศ. ๑๘๒๘ ณ ตำบล
ยาสนายา โปดยานา Yasnaya Polyana จังหวัดตุลา Tula ในประเทศรัสเซีย Russia
ตระกูลของเขาเป็นตระกูลผู้ร่ำรวยมั่งคั่งร่ำรวยมหาศาลเทียบเทียมมหาเศรษฐี เป็นตระกูล
สืบต่อกันมาหลายชั่วอายุคนเก่าแก่โบราณ พ่อของตอลสตอยอายุได้ ๓ ขวบเท่านั้น มารดา
ก็ถึงแก่กรรมลงอย่างน่าสงสารและเคราะห์ร้ายไม่รู้จักสิ้นสุดถึงที่เมื่อเขาอายุได้ ๘ ขวบบิดา
ก็ถึงแก่กรรมตามมารดาไปด้วยอีกคนหนึ่ง เพราะหัดยิงปืนล่าสัตว์คนหนึ่ง ฉะนั้นตอลสตอย
จึงเป็นเด็กกำพร้าอยู่ในความปกครองของบ้านแต่เวลาดนั้นมาแต่เดิย

๒. การศึกษา การศึกษารุ่นแรกของตอลสตอยนั้น ปรากฏโดยหลักฐานว่า
บิดาของเขาได้พาเจ้ากรรมราชผู้ร่ำรวยมั่งคั่งมาสอนหนังสือและอบรม วิชาในมารยาทในสังคมให้หลาน
ชายที่บ้านก่อน เพราะเหตุนี้เจ้ากรรมราชผู้ร่ำรวยมั่งคั่งเป็นครูในเบื้องต้นของเขาเอง ตอลสตอยชาวรัสเซีย
แต่ ๆ จึงมีความรู้และมีความรู้ทางเป็นคนที่ร่ำรวยมั่งคั่งไปตามที่โดยอบรมกันมาแต่ประภมวัย

ค.ศ. ๑๘๔๔ ตอนแรกเมื่อหนุ่มเขาชอบได้ติดตามหลักสูตรของโรงเรียน

มายาม จึงสมัครเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยกาซาน Kazan อันเป็นมหาวิทยาลัยใหญ่ที่สุดในบรรดาประเทศทั้งหลายซึ่งตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกของกรุงเบอร์ลิน Berlin การที่อดดอยได้เข้ามาศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยนี้ ย่อมมีทั้งคนอันดีและโทษมหันต์ทีเดียวอธิบายได้ว่า ที่เป็นคุณก็คือ เราเกิดความรู้หรืออย่างกว้างขวางในเรื่องชีวิตและความเป็นอย่างของอุดมคติมนุษย์ เพราะเราได้เห็นการชุมนุมของผู้คนในวงสังคมชั้นสูงของรัสเซียอยู่เต็มอเนืองจากว่าไม่จำกัดจะเป็นพิธีใหญ่เล็กอะไรก็ตาม คนชั้นสูงมักมาจัดทำกันในบริเวณมหาวิทยาลัยอยู่เสมอ ๆ เมื่อเราได้ประพันธ์บทความในเรื่องต่าง ๆ ของเราจึงสามารถบรรยายชีวิตได้อย่างใกล้เคียงที่สุด นับว่าเป็นประโยชน์ยิ่งแก่ผู้อ่านจะได้รู้ชีวิตของมนุษย์ในยุคกระนั้น

ยังส่วนที่ว่าเป็นโทษก็คือ เรายังพบเห็นการดำเนินชีวิตของชนชั้นสูงถึงซึ่งชีวิตซึ่งประกอบด้วยความใหญ่โตมโหฬารเพื่อหยั่งรากเหตุนานาทุกกั เราเคยกลายเป็นคนคบกับใครไม่ได้ เพราะเป็นนักศึกษาพิเศษเพียงคนเดียว ที่มีความเห็นขัดแย้งกับอุดมคติของมหาวิทยาลัย แม้กระนั้นก็เราอดทนอดกลั้นได้เรียนจนเต็มดึกับญญา และได้ศึกษาจนสำเร็จเมื่ออายุเราได้ ๓๐ ปีเท่านั้นเอง

ครั้นสำเร็จการศึกษา จากมหาวิทยาลัยแล้ว เรากลับมายู่ที่บ้าน ที่ตำบล เคิมคือ ยาสนายา โปดยานา Yasnaya Polyana จังหวัดตุลา Tula ตามเรื่องปรากฏในประวัติเล่าว่าสภาพในตอนนั้นเสื่อมโทรมเต็มที่ ประกอบด้วยพบความหิวแฉะของพวกทาสที่บ้านเราอีกทำให้เราเบื่อหน่ายที่จะครอบครองสมบัติให้มีความเจริญรุ่งเรืองต่อไป จึงกลับคิดถึงหนีไปใช้ชีวิตในทางเสรีเพศ เทียบเทรตัมเหต้ามายา, เล่นการพนันหามรุ่งหามค่ำ, เราทำเช่นนั้นไม่ได้ด้วยความตั้งใจเจตนาอันแท้จริง แต่หากต้นเหตุเกิดจากมีความเบื่อหน่ายบ้านเป็นที่สุดอยากจะเบียดเบียนผู้อื่นเช่นหนุ่มผู้เดียวดังกัหนึ่งเท่านั้นเอง เราได้ปล่อยตัวให้อยู่ในโลกยิฐโดยรูปเสียงกลิ่นรสสัมผัสในเบญจกามคุณ ด้อยให้หลงนานไป เรื่อยมาจน ถึงอายุ ๒๕ ปีก็คิดเสียตายเวลาว่างไป อยากจะทำการงานบ้างจึงได้ไปสมัครเป็นทหารปืนใหญ่อยู่ในตำบลคอสด์แซก* ซึ่งอยู่กลางบ้านเราดำเนินไป เมื่อว่างฝึกทหารแล้วอดอดดอยจึงต้องเขียนบทประพันธ์เพื่อฆ่าเวลาว่าง จำนวนมากของบทประพันธ์ที่ออกกันั้นเป็นเรื่องราวเกี่ยวแก่

ชีวิตหรือเหตุการณ์ที่เขาประสบมาด้วยตนเองทั้งสิ้น เป็นข้อความซึ่งก่อกำเนิดขึ้นจากประสบการณ์ที่เห็นมาจริง ๆ ไม่มีคิดปะปนในเชิงประพันธ์แต่อย่างใดเลย

๓. งานสำคัญ บทประพันธ์ของเขาเฉพาะที่ดังก้องมี เรื่อง :-

๑. Childhood (ค.ศ. 1852)
๒. The Cossacks (ค.ศ. 1854; พิมพ์ ค.ศ. 1862)
๓. Two Hussars (ค.ศ. 1856)
๔. Three Deaths (ค.ศ. 1859)
๕. Kholstomer (ค.ศ. 1861)
๖. War and Peace (ค.ศ. 1866)
๗. Anna Karenina (ค.ศ. 1875-77)
๘. A Confession (ค.ศ. 1879 พิมพ์ ค.ศ. 1884)
๙. The Death of Ivan Ilyich (ค.ศ. 1886)
๑๐. The Kreutzer Sonata (ค.ศ. 1889)
๑๑. The Power of Darkness (ค.ศ. 1889)
๑๒. The Fruits of Enlightenment (ค.ศ. 1891)
๑๓. Master and Man (ค.ศ. 1895)
๑๔. What is Art? (ค.ศ. 1896)
๑๕. Resurrection (ค.ศ. 1889-1900)
๑๖. The Living Corpse (พิมพ์เมื่อ ค.ศ. 1191)

สาระในบทประพันธ์เรื่องแรกของเขาคือ ๓. Childhood ซึ่งพิมพ์ออกจำหน่ายในปี ค.ศ. ๑๘๕๒ เป็นเรื่องธรรมดาแต่มีอุดมคติและทัศนคติแบบหนึ่ง ต่อมาจึงเขียนเรื่อง Boyhood กับ Youth ตามหลังมา บทประพันธ์เหล่านี้ตลอดด้วยจิตฉาดและเค้าโครงชนจากเหตุการณ์ที่เป็นกับเขาเองจริง ๆ เมื่ออยู่บ้าน และเขียนตามแนวอุดมคติของ รูสโซ Rousseau ซึ่งเขาได้ศึกษามาอย่างคั่งหว้างที่เขาอยู่ในมหาวิทยาลัยภาษารัสเซียสงครามไครเมีย Crimean War ตลอดด้วยเข้าร่วมรบปฏิบัติงานอยู่ในกองทัพระหว่างที่ดั้นเมื่อง

เซบาสโตปอล Sebastopol เขาได้เขียนเรื่องเมืองเซบาสโตปอล Tales from Sebastopol
 เรื่องทำให้เราสนใจยิ่ง เราเห็นเขียนบทประพันธ์วางรากฐานของการปฏิวัติสังคมใน
 รัสเซียเริ่มด้วยการปลดปล่อยทาสซึ่งมีอยู่ในครอบครอง เรื่องที่เขียนซึ่งทำให้เราสนใจ
 อีก ๒ เรื่องคือ

๑. เรื่องสันติภาพและสงคราม Peace and War และ

๒. เรื่องแอนนาคาร์เนนินา Anna Karenina เรื่องแรกคือ Peace and War

เป็นเรื่องราวทางยุทธศาสตร์ที่เรียกว่า เป็นวรรณกรรมชั้นยอดเยี่ยมของโลกทีเดียว
 กล่าวถึงเรื่องเกี่ยวกับชีวิตของชาวรัสเซียระหว่างปี ค.ศ. ๑๘๐๕-๑๘๑๕ และได้เปิดเผยการ
 มีสงคราม ตลอดจนการยกย่องวีรบุรุษของชาติให้เลื่องลือ คอลดคอยว่าเรื่อง
 เหล่านี้เป็นสาเหตุทำให้โลกเสื่อมโทรมจากสงครามทั้งสิ้น คอลดคอยมีความเห็นว่า
 การสงครามคือการรบกันหรือการฆ่ากันตาย เกิดขึ้นในระหว่างสอง ฝ่ายที่รวม จำนวนทหาร
 หรือพลเมืองอยู่เสียชีวิตไปนับจำนวนเป็นล้าน ๆ คนนั้น เนื่องจากเหตุผลที่เล็กน้อยก็ข้อหนึ่งใหญ่
 ไม่ตกลงกัน, เทาะกัน, เพราะจิตใจกันในหลักการเพียงสองสามคนเท่านั้นเอง แต่ทำให้
 ชีวิตมนุษย์และทรัพย์สินของคนอีกของโลกเป็นอันเสียหาย อดตายไปนับ จำนวนไม่ได้
 ทีเดียว

คอลดคอยยังมีขายมากทั้งเขียนเรื่องศีลธรรมมากจนตามตัว เขาแสดงความ
 ห่วงใยในสวัสดิภาพของสังคมแห่งมนุษยชาติ บางเรื่องก็เขียนคำสอนอย่างแรงกล้าเช่นบท
 ประพันธ์เรื่อง เอ คอนเฟสชั่น A Confession เขาคิดตั้งคำสอนที่คิดค้นแบบใหม่ ตัดเอา
 ข้อความที่ไม่มีความดีออกจากคัมภีร์โบราณ มุद्เหตุสำคัญที่ทำให้เขาคิดเปลี่ยนแปลง
 คำสอนก็เพราะความไม่ชอบธรรมที่เห็นความอยู่ดีธรรมระบาคอยู่ทั่วไป เห็นชีวิตมนุษย์เต็ม
 ไปด้วยความทุกข์ทางโลกียวิสัย ความไม่พึงพอใจในคำสอนจากคัมภีร์ทางศาสนา เขา
 พยายามคิดเรื่องนรก-สวรรค์ซึ่งพิสูจน์ไม่ได้แล้วร่างดลใจใหม่ประกอบ ด้วยเหตุผลที่กล่าว
 นั้น เรื่องราวทั้งหมดนั้นแหละได้ระบายความรู้สึกนึกคิดทั้งหมดลงในบทประพันธ์ซึ่งชื่อว่า
 A Confession เป็นหนังสือที่ระบายความคิดเห็นของเขาออกแรงต่อต้านคัมภีร์อย่าง
 บริสุทธิ์ใจโดยสิ้นเชิง

เรื่องแอนนา คาเรณินา Anna Karenina แต่เสร็จพิมพ์จำหน่ายในปี ค.ศ.

๑๘๗๗ มีเค้าเรื่องแสดงให้เห็นความล้มเหลวของมนุษย์อันเกี่ยวกับความรักเป็นต้นเหตุสำคัญ
นักประพันธ์คนนี้ คอลดสตอยมีความเห็นอกเห็นใจคนยากคนจนมาก ได้ตั้งโรงเรียนดำหรับ
เป็นที่พักพิงของเด็กสาวนา และยังจัดหาหนังสือให้เรียนแปลอีกด้วย ชีวิตในครอบครัว
นั้นปรากฏว่าเรือบวอยสกีเป็นผู้ประจบของก๊ากับภรรยา งานการทางเรือนาก็ได้รับผลนำ
พึงพอใจ แล้วยังมีรายได้เพิ่มเติมจากการเขียนบทประพันธ์ขายอีก แต่ความผิดที่เกิดขึ้น
เมตตาศาปราชญ์คนจน เห็นอกเห็นใจกรรมกรของเขานั่นรุนแรงยิ่งนัก เขาหันมาบำเพ็ญชีวิต
โดยมีความเป็นอยู่ของเขาอย่างง่าย ๆ คือไม่เอายากับกวนผูกให้ลำบากเช่นเดิมมีท่าไร่นา
เดี่ยวเอง เลี้ยงการกั้นเขียดตัว เลี้ยงการฆ่าตัวสัตว์ตัว เลี้ยงต้นบุนนาค เลี้ยงเผ่าเครื่องทอง
ของเมา ในที่สุดเขาปลงศพมากเขาดังกับหมกความซำดัยโยคีในทรัพย์สินสมบัติอันมหาศาล
ปรารถนาจะแจกทานจนถึงออกประกาศว่า จะแจกจ่าย เงินทองให้แก่สาวนาที่ยากจนในปีต่อ
ไป ทางครอบครัวเข้าใจว่าเขา คอลดสตอยนั้นคงจะมีชีวิตปลงไปเสียแล้ว เกรง
สมบัติจะกระจัดกระจายไป จึงหาอุบายทำให้เขามอบสมบัติแก่ครอบครัวจนเป็นผลสำเร็จได้
เมื่อหมดชีวิตลงทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดตกอยู่แก่ภรรยาของเขาแล้ว มหาเศรษฐีคนนั้นก็กลับ
มีฐานะตรงกันข้าม เขาคงมีสภาพไม่เหลืออะไรไปจากภรรยาของคหนึ่ง เป็นอันว่าเมื่อคอน
ธราอายุ ๖๐ ปีนั้น เขาหมดกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินทั้งปวง หมดความกังวลห่วงใยทั้งสิ้น ข้อ
นี้เป็นการล้มปรารถนาของเขาซึ่งได้ร่ำร้องมานานนักหนาแล้วว่า อยากจะบำเพ็ญชีวิตแบบ
ฤๅษีเพราะเมื่อหน่ายในโลกียสมบัติเหลือทนแล้ว

๔. งานอดิเรก เขาร่วมปฏิบัติงานกับกองทัพคราวสงครามไครเมีย Crimean War ซึ่งในระหว่างนั้นเขาได้เขียนบทประพันธ์จนหลายเรื่อง เด็ดสดงดงามเมื่อหน่ายชีวิต
ทหารเพราะได้แต่เห็นกับตาโดยการคลุกคลีอยู่กับการฆ่าฟันทำด้วยชีวิตกันอย่างช้า ๆ ชาก ๆ
จึงออกไปอยู่บ้านที่กรุงเซนต์ปีเตอส์เบิร์ก St. Petersburg และใช้เวลาว่าง ๔-๕ ปี ท่อง
เที่ยวทัศนารไปในประเทศ เยอรมนี ฝรั่งเศส อังกฤษ เพื่อสังเกตการณ์ดูว่าประเทศ
ในยุโรปเหล่านี้ปฏิบัติต่อชนชั้นกรรมาชีพอย่างไร

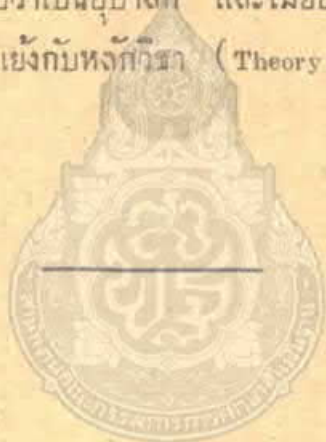
๕. เกียรตินิยม บทประพันธ์เรื่อง ๑. สงครามและสันติภาพ War and Peace

๒. แอนนา คาเรณินา Anna Karenina และ ๓. เอ คอนเฟสชั่น A Confession ตาม
เรื่องนักรบชาวโลกยกย่องให้เป็นวรรณคดีชั้นอมตะที่ไม่รู้จักดับสูญ ชีวิตประวัติของคอด
ด้อยมีผู้นิยมอ่านมาก เขาเป็นเศรษฐีแต่กำเนิดแต่ค่อนข้างไม่มีอะไรเหลือเลย ที่ดิน
ทรัพย์สินมรดกบรรพบุรุษจะส่งมามีจำนวนน้อย ๆ ปี รวบรวมรายได้ที่เขาหาเพิ่มเติมจาก
การขายบทประพันธ์ก็มีจำนวนเล็กน้อย เขาเขาไปแจกจ่ายทำงานเก็บหมัดดินเหลืออยู่
บ้างนิดหน่อยก็ส่งกรรมสิทธิ์มอบให้ภรรยาไป หากคนเช่นนี้ไต่ถามมาก ชยว่าแต่หนึ่งใน
พันหรือในหมื่นหรือในแสนคนเลย แม้แต่หนึ่งในล้านก็หายาก สมัยเมื่อยังหนุ่มอยู่นั้นเขา
ทำบาปหยาบช้าไว้มาก เต็มไปด้วยขบถมุข นักเลงการพนันเต็มตัว เหล้า ผู้หญิง เป็น
ของธรรมดาสำหรับเขา แม้แต่การข่มขืนเขานึกเคยทำมา ตอนบั้นปลายของชีวิตเขา
กลับประพฤติตัวอยู่ในศีลธรรม มีผู้คนนับหน้าถือตามากมายกายกอง ประชาชนทั้งหลาย
เข้าใจว่าเขาเป็นผู้ดีเสีย บางคนเดินทางมาบูชาเขาคงไกล ๆ เพื่อดูหน้าเขา ฟังเสียงเขา
แม้ไม่ได้อะไรเลยก็ขอให้โคดมฝังศพเขาไว้ที่เมืองแห่งกายของเขาเพื่อ ผู้คนพากันมาทูล
ผู้เสียสละมากมาย ไม่ว่าเขาจะพูดเรื่องอะไรคนเห็นเป็นศักดิ์สิทธิ์จดจำไว้มิด รวบรวมอิริยา
บถอันดีนั้นจนซึ่งเขาแสดงออกไปมีความหมายหรือไม่มีก็ตาม พวกคนจดหมดแล้วนำเอา
ไปตีพิมพ์เป็นหนังสือจำหน่ายเย็บโตเล่มโต ๆ ข้างซ้ายขวาด้วยตัวราวกับเทนาเททาที่เดียว

หนังสือที่พิมพ์เรื่องราวของเขามีเป็นจำนวนพัน ๆ เล่ม ว่าแต่โดยเฉพาะบท
ประพันธ์ที่เขาได้เขียนด้วยมือเองก็นับร้อย ๆ เล่ม เป็นงานที่ไม่เคยมีใครทำได้เหมือนเขา
เลย ทุกวันนี้ขบถของคอดด้อยก็ก้องกังวาลในรัสเซียและนอกประเทศยิ่งเดี่ยกว่า
เรื่องราวของกษัตริย์ คือ ซาร์ Cesar ทั้งหลายที่เคยปกครองราชอาณาจักรรัสเซียมาตั้งแต่
ยุคโบราณกาลเดี่ยวยิ่ง

๖. มรณะ ตอนบั้นปลายแห่งอายุของเขาเมื่อได้ ๘๐ ปีเศษนั้นเกิดการผิด
ใจระหองระแหงกันภายในครอบครัว ต้นเหตุเกิดจากภรรยาของเขาไม่สามารที่จะอดทนใน
ความเป็นผู้ใจดี ความเป็นญาติของคอดด้อยด่าว่าใจพระได้ หนัก ๆ เข้านางเกิดความ
อิจฉาไม่ปรารถนาให้คนเข้าบ้านเพราะใครเข้าบ้านคอดด้อยก็ต้องแจกเงินให้ นางบ่น คำ

และก่อความรำคาญอย่างเหลืออาวาทที่จะทนทานได้ ทำให้บ้านกลายเป็นนรกไป คอดดคอย
ทนไม่ไหว ได้หนีภรรยาออกไปนอกบ้านและเมื่อคืนวันที่ ๘ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๖๓๐ เขา
ถึงแก่กรรมโดยโรคปอดบวมเพราะทน ความหนาว ไม่ไหวในกระท่อม ร้างหลัง หนึ่งที่คาบด
แอสตาโปโว Astapovo รวมอายุได้ ๘๒ ปีเศษ มีใครเคยนึกเคยฝันบ้างว่ามหาเศรษฐีคาบ
ร่อนเงินร่อนทองมาในปากตั้งแต่ถือกำเนิดจากครรภ์ เป็นนักประพันธ์นามอุโฆษมีเกียรติ
ยศ ชื่อเสียง มีศีลธรรมดีราวกับผู้วิเศษ ผู้เกิดในตระกูลสูงส่งและมีทรัพย์สินมั่งคั่งอย่าง
มหาศาลคนนั้น จะต้องจบชีวิตอย่างอนาถาเช่นนี้ไม่มีญาติ แม้แต่ตายไปแล้วก็ถึงกระนั้น
ศพที่ไร้วิญญาณของเขายังถูกฝังฝังฝังโทษอีก กล่าวคือไม่อนุญาตไม่ยอมให้เขาเข้า
ไปฝังในสุสานของวัด ไม่ยอมรับว่าเป็นอนุสาวรีย์ และไม่ยอมทำพิธีทางศาสนาให้ ดันเหตุ
เพราะคอดดคอยผู้นี้มีอุดมคติขัดแย้งกับหลักวิชา (Theory) ทางฝ่ายศาสนาคงกระนั้น
นำเอ้นใจมาใส่ใจอะไรอย่างนี้.

๖. กาลิเลโอ กาลิเลโอ Galilei Galileo (ค.ศ. ๑๕๖๔-๑๖๔๒)

๑. ชาตะและฐานะ เกิดเมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๕๖๔ ที่เมือง
ปิซ่า Pisa ประเทศอิตาลี บิดาเป็นนักคณิตศาสตร์และแต่งบทเพลงสำหรับเล่นดนตรี
ได้ดี ทั้งเป็นนักเป่าขลุ่ยอันมีชื่อเสียง แต่วิชาเหล่านี้หาเงินทองในสมัยนั้นได้ยาก ใครยึด
อาชีพนี้ย่อมตกอยู่ในฐานะยากจน วิเศษวิโสบิดาของ กาลิเลโอ ไม่ปรารถนาให้บุตรเป็น
นักคณิตศาสตร์และนักดนตรีเหมือนอย่างเขา เพราะเท่าที่เป็นมาแล้วหาเงินได้ไม่พอเลี้ยง
ครอบครัวได้ จึงครุ่นคิดอยู่เสมอจะให้กาลิเลโอบุตรชายของตนเรียนวิชาที่หาเงินได้ดีกว่า
จะได้ไม่ลำบากแร้นแค้นเหมือนบิดาของเขา

๒. การศึกษา พอกาติเคย อายุได้สิบเจ็ดปี บิดาก็ก่อไปเรียนวิชาแพทย์ที่มหาวิทยาลัยเมืองปิซ่า Pisa ซึ่งอยู่ประเทศอิตาลีนั่นเอง ด้วยเหตุว่าใครเป็นแพทย์ในครั้งนั้นหาเงินทองได้คดงกว่าอาชีพอื่น ๆ ด้วยกัน แม้บิดาจะไม่อยู่ในฐานะร่ำรวยนักแต่ก็ยอมอดอยากอดมั่งมีขยันอดทนในการใช้จ่ายของคนเพื่อตั้งเสียบุตรชายเต็มสติกำลังทีเดียว

ครั้นเมื่อกาติเคยได้ศึกษาวิชาแพทยนานเขารู้สึกว่านิสัยของตนไม่เหมาะกับการเรียนวิชา เขาไม่ชอบเป็นแพทย์ เพราะฉะนั้นเขาคงได้เลิกเรียนวิชา และหันมาเอาใจใส่ในการศึกษาวิชาคณิตศาสตร์ที่เขาชอบมาแต่ก่อนแล้ว แต่เป็นคราวเคราะห์ร้ายเขาเรียนวิชาที่ชอบนั้นไม่สำเร็จสมบูรณ์เพราะความยากจน ความปรากฏในตอนหลังว่า บิดาของเขาไม่ถนัดการตั้งเสียเงินทอง เป็นคำกินอยู่หลังบนชนและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นต้องชำระแก่มหาวิทยาลัยได้ ท้ายที่สุดเขาคงต้องออกจากมหาวิทยาลัยทั้งที่ก่าตั้งเรียนวิชาที่ตนโปรดมากได้คะแนนอย่างดีเด่นอยู่แนวหน้าได้ศึกษาบรรดานิสิตทั้งปวง ซึ่งศึกษาในด้านนี้ด้วยกันเสียอีก ค.ศ. ๑๕๘๕ เป็นปีที่เขายอกจากมหาวิทยาลัยทั้งที่จนจะได้รับปริญญาอยู่แล้ว เหตุสำคัญที่ออกจากมหาวิทยาลัยทั้งที่จนจะสำเร็จจนครบแล้วมี ๒ ประการ คือ

๑. ขาดแคลนการเงิน

๒. บิดาไม่เต็มใจให้เรียนวิชา

แม้จะออกจากมหาวิทยาลัยโดยเรียนไม่จบหลักสูตรก็ตาม แต่คุณสมบัตินวิเศษได้แก่ความขยันหมั่นในการเรียนคณิตศาสตร์นั้น ปรากฏว่าเป็นที่พอออกพอใจของบรรดาครูบาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยนั้นมาก เพราะมีข้อเท็จจริงปรากฏจากสถิติในการเรียนของเขาอยู่เห็นมีครบถ้วนทั้งปวง เขาเห็นอะไรแล้วช่างคิดช่างตั้งเถิดเสียจริง ๆ เช่นเมื่อเขามีอายุ ๓๘ ปีนั้นได้สังเกตเห็นโคมไฟดวงหนึ่งมา ที่แขวนอยู่กับเพดาน โคมไฟเมืองปิซ่าทำอย่างการแกว่งไปแกว่งมาเข้า เขารู้สึกสนใจในอาการเหวี่ยงตัวขึ้นลงเดินคางวาวของโคมไฟดวงนี้ได้จึงคอยดูนานทีเดียว และเกิดความรู้สึกนึกคิดที่จะสร้างคณนาพิการขึ้นบ้าง การค้นพบอันนี้แหละเป็นแนวริเริ่มก่อให้เกิดการถุญแนวทางในการสร้างนาฬิกาขึ้นในยุคหลัง จนถึงเราได้ใช้นาฬิกาแขวนมีตุ้มถ่วงอยู่เช่นทุกวันนี้

๓. งานสำคัญ เราสนใจในวิชาคณิตศาสตร์และดาราศาสตร์มากเมื่อ อายุ
ได้ ๒๕ ปีนั้นมหาวิทยาลัยเมืองบิธได้แต่งตั้งให้เขาเป็นอาจารย์สอนวิชาคณิตศาสตร์ประจำ
มหาวิทยาลัยเพราะได้เห็นความสามารถเป็นที่ประจักษ์ชัดแล้ว รวมเวลา ๒ ปีที่เขาสอนวิชา
นี้เขาได้ค้นพบกฎของการตกของวัตถุว่า สารชนิดเดียวกันไม่ว่าจะมีน้ำหนักแตกต่าง
กันเท่าไรก็ตาม เมื่อทิ้งจากที่สูงให้ผ่านอากาศย่อมตกลงมาด้วยอัตราความเร็ว
เท่ากันและถึงพื้นดินพร้อมกันเสมอไป เขาได้ทดลองโดยการพิสูจน์ให้เห็นความจริง
ขึ้นอย่างฉับ ๆ เขาดำรงจับผิดเรื่องกฎของอาริสโตเติล Aristotle อาจารย์คณิต
ศาสตร์โบราณที่ทั้งเป็นสูตรตายตัวว่า ความเร็วของของที่ตกลงมาจากที่สูงย่อมเป็น
ปฏิภาคกับน้ำหนักของมัน กฎของอาริสโตเติล Aristotle นั้นถูกศิษย์เชื่อนามาก (อาริส
โตเติล มีชีวิตอยู่ในระหว่างก่อนคริสตกาล ๓๘๔-๓๒๒ B.C.) อาริสโตเติล ซึ่ง
เป็นนักปรัชญาชาวกรีก Greek philosopher ผู้คิดกฎตายตัวไว้นานมานานหนักหนา
ประมาณถึง ๓๗ ศตวรรษ (๓๗๐๐ ปี) คำสั่งตราจารย์ในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ครั้นกระนั้น
ตลอดทุกประเทศในยุโรปเชื่อกันสืบกันตามหลักสูตรนี้สืบต่อกันมา ถูกศิษย์ก้มหน้า
ก้มตาเล่าเรียนเชื่อกันอย่างมลายิ่งทีเดียว แต่กาลิเลโอหนุ่มอายุ ๒๕ ปีกับพิสูจน์หักล้างกฎ
โบราณเสียสิ้นเชิง นับได้ว่าเป็นความสามารถอันสำคัญของเขา กาลิเลโอ อันชาวเราควรศึกษา
กาลิเลโอได้เชิญบรรดาอาจารย์และนิสิตทั้งหลาย ขึ้นไปบนหอเอียงเมืองบิธโดยเขาวัตถุหนัก
หนึ่งร้อย ปอนด์ และหนัก หนึ่งปอนด์ ขึ้นไป ด้วยแล้ว ปล่อยให้ตกลง มาพร้อม ๆ กันทีเดียว
ปรากฏผลว่าน้ำหนักจรรยหนักเท่าทีเดียว ช่างเป็นไปได้จริงหรือของหนักและของเบาทั้งสอง
ก่อนนั้นตกมาถึงพื้นดินพร้อมกันทีเดียว ทำให้จึงไม่เป็นอย่างที่อาริสโตเติลวางกฎเกณฑ์ไว้
เลย คนทั้งหลายก็เห็นแก่ตาของตนเองว่าข้อพิสูจน์ของกาลิเลโอมีความน่าเชื่อถือ
จริง แต่เพราะคนเหล่านั้นยอมเป็นศิษย์ของอาริสโตเติลมาแต่ช้านานเกรงจะเสียหทัยจึง
ดำรงถ้อยอย่างปากแข็งว่าการทดลองไม่บริสุทธิ์หาว่าเป็นการเล่นกตริต ๆ เงินเดือน
ของกาลิเลโอขณะประจำอยู่ที่มหาวิทยาลัยนั้นน้อยเท่านั้น แต่เขาไม่สนใจในเรื่องเงิน
ทองเท่าใดนัก ที่ทำงานอยู่ในมหาวิทยาลัยเพราะอยากจะทำอะไรหรือทดลองอะไรอย่าง
ที่คิดไว้ให้ได้สนใจนักมากกว่าต้องการเงินทอง ทั้งนี้เพราะเครื่องไม้เครื่องมือของมหาวิทยาลัย

ด้อยมีมากพอจะยับยั้งความระส่ำระสายในการทดลองได้ง่ายกว่าการซื้อหาเป็นส่วนตัว ยิ่ง
 ชยูนาน วันไปความ จำเริญของ กาดิเลย์ในการ ทดลอง ของใหม่ ๆ แทนที่จะให้คุ้น กับเขา
 กลับทำให้เกิดการแตกแยกขัดข้องกันกับบรรดาสาวกของอาริสโตเติลที่ยังหลงเชื่อตามทฤษฎี
 เก่า ๆ ของอาจารย์ตน ในที่สุดกาดิเลย์ทนความคับแค้นใจไม่ไหวจึงตัดสินใจออกจาก
 ตำแหน่งอาจารย์ในมหาวิทยาลัยปีตา ซึ่งไม่รับเลยพอออกจากมหาวิทยาลัยเดิมได้ต้องดำน
 วันเท่านั้นเอง เจ้าหน้าทัมหวิทยาลัยใหม่คือมหาวิทยาลัยปาตัว Padua ก็ได้เชื้อเชิญให้
 เขาเป็นอาจารย์บรรยายวิชาคณิตศาสตร์ประจำมหาวิทยาลัย ซึ่งกาดิเลย์รับรับตกลงโดย
 การเซ็นสัญญาจ้างทันทีด้วยความยินดี กาดิเลย์เป็นศาสตราจารย์บรรยายวิชาคณิตศาสตร์
 ในมหาวิทยาลัยปาตัว Padua นานนับแต่ปี ค.ศ. ๑๕๖๒ ถึงปี ค.ศ. ๑๖๑๐ รวมเวลาดัง
 ๔๘ ปี ความสามารถในการค้นคว้าของใหม่ ๆ อย่างหนึ่งรวมกับสมองอันวิเศษในการ
 คำนวณอีกอย่างหนึ่งได้ทำชื่อเสียงของเขาให้เป็นที่รู้เรื่องได้รับเกียรติสูงและได้รับเงินเดือน
 สูงไม่น้อยหน้าไปกว่าศาสตราจารย์คนอื่น ๆ เลย ช่วงในระหว่างที่ประจำอยู่ในมหาวิทยาลัย
 ปาตัวอันแห่งนี้เขาเป็นระยะที่สร้างชื่อเสียงอันสูงส่ง มั่นกษัตริย์จากมหาวิทยาลัย
 ต่าง ๆ ในยุโรปเดินทางมาจากทั่วโลก เพื่อฟังคำบรรยายสมัยใหม่ของเขาอย่างแน่นขนัดเสมอ
 บางท่านปรากฏว่าถึงแก่ถึงของประหลาดทีเดียว งานสำคัญในปี ค.ศ. ๑๕๘๓ ก็คือการสร้าง
 เทอร์โมมิเตอร์ Thermometer อันแรกของโลกเรา แต่เป็นอย่างชนิดง่าย ๆ เรียกว่า

A simple open-air thermometer

๑. ในปี ค.ศ. ๑๖๐๘ ได้สร้างและปรับปรุงกล้องส่องทางไกลเพื่อประโยชน์
 ในการศึกษาดาวาศาสตร์ Constructed and improved refracting telescope for
 astronomical use;

๒. เป็นผู้ค้นพบว่าพระจันทร์ฉายแสงสะท้อนกลับ ทั้งพื้นพระจันทร์ก็เป็น
 ตะปุ่มตะป่ำน่าเกลียดและแทนที่จะเห็นทางช้างเผือก The Milky Way เป็นแถบขาวอยู่บน
 พ้าย่างคนดำนั้นเรารู้จักกัน เขากลับมองเห็นดาวเป็นหมู่ต้องแสงระยิบระยับภายในแถบ
 ขาวฉนั้น;

๓. เขาพบว่าดาวพฤหัสบดี มีพระจันทร์วงรอบอยู่ ๔ ดวง ผิดกับโลกของเรา
 ซึ่งมีพระจันทร์ประจำอยู่เพียงดวงเดียว

๕. นอกจากนั้นกาลิเลโอยังได้ค้นพบความรู้สำคัญ ๆ ในวิชาดาราศาสตร์อีกมากมายหลายอย่าง

มีปัญหาว่าความเชื่อของคนโบราณในสมัยกาลิเลโอเกิดนั้นน้อยอย่างไรได้ตอบข้อนี้ได้ว่า เป็นความเชื่อตรงกันข้ามกับที่กาลิเลโอค้นพบใหม่ทั้งนั้น คือเขา คนกรุงโบราณทั้งหลายเชื่อกันว่า พื้นผิวพระจันทร์ของโลกเราทุกวันนี้เรียบราบราวกับหน้ากลองไม่เป็นปุ่มนูนแฉะดงดักเต็มไปด้วยภูเขาอย่างกาลิเลโอว่า ทั้งยังเชื่อกันอีกว่าพระจันทร์ก็ต้องแสงสว่างมายังโลกเรานี้ แสงสว่างย่อมเกิดมาจากในตัวของตัวเองพระจันทร์เองผิดกับที่กาลิเลโอค้นพบว่า แสงที่ส่งจากดวงจันทร์มายังพื้นโลกของเราไม่ใช่แสงที่เกิดจากตัวของมันเองเลย หากเป็นการสะท้อนของแสงที่ดวงจันทร์ได้รับจากทางอื่นอีกคือหนึ่งดวงหากได้ นอกจากนั้นกาลิเลโอยังได้บ่งถึงความเชื่อกันในเรื่องมนุษย์ยุคโบราณที่เชื่อนิมนิยายโบราณและทางไสยศาสตร์ว่า ทางช้างเผือกเกิดจากอำนาจภูตผีปิศาจ กาลิเลโออธิบายเรื่องเหนือโลกทั้งปวงนี้ โดยพิสูจน์ให้เห็นได้ด้วยกล้องส่องทางไกลว่า ทางช้างเผือก The Milky Way คือกลุ่มดาวที่มารวมเข้ากันจนเป็นหม่นหม่นแสงดวงต่างหาก บนท้องฟ้าเต็มไปด้วยดาวซึ่งมองด้วยตาเปล่าก็เห็นได้ แต่ไม่เห็นด้วยตาเปล่าของมนุษย์หนึ่งมือก็หลายร้อยล้านดวง เด็กบ้างใหญ่บ้างต่างพากันขยี้หัวไปซึ่งเราไม่น่าเชื่อเลย ดาวทั้งหลายที่ไม่เห็นด้วยตาเปล่าอันเหล่านี้จะต้องใช้กล้องโทรทรรศน์ของกาลิเลโอส่องดูจึงจะเห็นได้ชัดเจน แม้กระนั้นก็มองเห็นได้เป็นเฉพาะบางดวงเท่านั้นตามคุณภาพของกล้องอย่างหยาบในสมัยนั้น ที่แต่ไม่เห็นได้ด้วยกล้องก็ยังมีอยู่เหลือที่จะคนานับ ผลของการตรวจสอบอย่างนี้ ๆ ด้วยกล้องของเราซึ่งขยายออกหลายเท่าทำให้ทฤษฎีของอาริสโตเติล Aristotle นักปราชญ์กรีกโบราณล้มคว่ำลงไปอย่างถล่มทลาย แต่พวกหัวเก่าก็ยังไม่เชื่อว่ากาลิเลโอหลุดออกจากเป็นนักเล่นกต แม้กระนั้นก็ตามกาลิเลโอผู้เกิดมาเฉพาะสำหรับคิดค้นของใหม่ให้แก่ชาวโลกก็หาหยุดยั้งทอดยถ์เลิกความตั้งใจเดิมไม่ คงตรวจสอบกันคว้าต่อไปอย่างสุดความสามารถเท่าที่เครื่องมือเครื่องใช้ของเขาสร้างในยุคนี้จะอำนวยความสะดวกให้ได้ อย่างไรก็ดีงานสำคัญอีกอย่างหนึ่งของเขา นอกจากวิชาคณิตศาสตร์ก็คือ ชาวโลกยอมรับกันจนบัดนี้ว่าเขาเป็นผู้เปิดศักราชใหม่ของวิชาดาราศาสตร์ให้ก้าวรุดหน้าใหม่นับว่าเป็นคนแรกของโลก

ที่ได้ออฟฟิซชันน เมื่อได้อ่านว่าเรื่องดวงจันทร์พอประมาณแล้ว เขาก็หันมาสนใจค้นคว้าเรื่องของดวงอาทิตย์ต่อไป เขาสำรวจดวงอาทิตย์ได้มั่งแต่ไม่กล้าเชื่อว่าในดวงอาทิตย์ที่เราเห็นอยู่ทุกเมื่อเชื่อกันนั้นเต็มไปด้วยจุดด้อยไปด้อยมาอยู่ตลอดเวลา เขายืนยันพร้อมด้วยหลักฐานว่า โลกหมุนรอบดวงอาทิตย์ไม่ใช่ดวงอาทิตย์หมุนรอบโลกอย่างที่เข้าใจกันมาแต่โบราณกาล ทั้งรับรองโดยเด็ดขาดว่าโลกของเราหนักแน่นไม่แบนอย่างที่เชื่อกัน มนุษย์ส่วนใหญ่ว่าเขาเป็นบ้าเขาอะไรมาพูดอย่างนี้ แต่เขาก็ไม่เปลี่ยนความเข้าใจเดิมสักทีเดียวคงเถียงว่าโลกกลมขยันทันเอง

เขาได้โฆษณาความรู้ใหม่ ๆ ที่ได้พบเห็นแก่ประชาชนและนักศึกษากว่ไป แต่ในเวลาเดียวกันกับที่ชื่อเสียงของเขาถาโถมรุ่งโรจน์นั้น ศัตรูที่มีความอิจฉาริษยาเขาก็มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกทีตามตัวไปด้วย เฉพาะอย่างยิ่งทฤษฎีใหม่ ๆ ที่กาติเดย์ค้นพบนั้นไม่เป็นที่พึงพอใจของบรรดานักบวชทั้งหลายในสมัยนั้น ซึ่งบรรดานักบวชเหล่านั้นเชลยถือกันความดีที่ศาสนาแต่ดั้งเดิมว่า ไม่เป็นการสมควรเลยที่มนุษย์จะเอาเรื่องศักดิ์สิทธิ์ที่พระเจ้าสร้างเช่นดังต่าง ๆ บนท้องฟ้ามาถกเถียง กันเล่นแล้ว สักคำให้ตรง กันข้ามกับ ถ้อยคำที่พระเจ้าบัญญัติไว้ในพระคัมภีร์ไบเบิล ดังพระราช Pope ที่กรุงโรม Rome ได้คัดค้านให้กาติเดย์ระงับการค้นคว้าและเผยแพร่ในเรื่องนี้เสียเถิด แต่กาติเดย์ไม่เชื่อฟังเขาเลย เขาคงค้นคว้าให้กิจการทั้งหลายคงก้าวหน้าสืบต่อไปอย่างเงียบ ๆ โดยไม่หยุดยั้ง เขาได้พิมพ์หนังสือรวบรวมความรู้ต่าง ๆ ซึ่งได้จากการค้นคว้าดังชื่อว่า "The Dialogue of The Two Principal Systems of the World" แด่คงชื่อเท็จจริงในหนังสือเล่มนั้นว่าด้วยเรื่องการโคจรของดวงดาวต่าง ๆ ดังพระราช Pope ทราบเข้าจึงออกประกาศเผด็จการและตั้งไต่สวนโดยเรียกตัวกาติเดย์ไปพิจารณาฐานคดีฝ่าฝืนพระคัมภีร์ศาสนาที่กรุงโรม Rome เขาถูกทรมานและให้ย้อมรับว่า ทฤษฎีที่เขาเผยแพร่คือประชาชนและนักศึกษากว่หลายนั้นผิดหมดไม่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงเลย ซึ่งกาติเดย์คงจำเป็นยอมทำตามโดยเกรงอาชญาอันทารุณโหดร้ายแสนสาหัส เขาถูกกักกันไม่ให้ติดต่อกับโลกภายนอกเป็นเวลายาวนาน แม้กระนั้นเขายังค้นคว้าต่อไปอย่างเงียบ ๆ อยู่เสมอไม่ยอมถอยหลัง ชีวิตในวัยยวราของเขาไม่ราบรื่นนัก บุตรสาวถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ค.ศ. ๑๖๓๔ ตั้งแต่นั้นมาเขารู้สึกมาก ประกอบด้วยมีโรคภัยประจำตัวเบียดเบียนเนื่องจากถูกทรมานจากนักบวชเมื่อ

คราวได้ฉวนเรื่องบ้านพระคมกริชนคักคัสตรกรณ เขาเลยบ่วยอยู่อย่างถูกไม่ จนตายบ
งานขึ้นสุดท้ายของเขาคือการร่ำวิชาศาสตร์ใหม่ที่เรียกว่าวิชาถศาสตร์ mechanics นั้น
เอง เป็นการร่ำวิชานักเกี่ยวข้องเกี่ยวกัน

กาลิเลโอศึกษาเรื่องแรงงานมาอย่างค้เขาจึงได้ความรู้ทางไฮโดรดแคคัส คือกฎ
ของวัตถุที่ตกจากที่สูงเพราะความดึงดูดของโลก การได้พลังงาน และการเสียความเร็ว
หลักที่กาลิเลโอวางไว้ในการใช้ข้อคำเป็นของ นิวตัน Newton แค้เนื้อหาที่แท้จริงนั้นเป็นของ
กาลิเลโอโดยแท้ที่สุดทีเดียว

สรุปความแจ้งการค้นพบที่สำคัญ ๆ ของกาลิเลโอปฏิบัติความรู้ทางวิทยาศาสตร์
อย่างเก่ายุคโบราณมากมาย เฉพาะแก่งานสมัยแรกของเขาเช่นเกี่ยวกับดาวไฮโดรดแคคัส
คัส ธิบายถึงการสร้างเครื่องมืออย่างนี้ รายงานการสอบสวนช่วงทำทอง ซึ่งยกยอก
มงกุฎของกษัตริย์เฮียโร สร้างกล้องส่องทางไกลสำหรับดูดาว ค้นพบการตกของวัตถุ
ค้นพบกฎที่ว่าด้วยส่วนของวงกลมตามหลักวิชาเรขาคณิต เห็นดาวพฤหัสบดีพร้อมด้วย
บริวารเป็นคนแรก และค้นพบเรื่องของดวงอาทิตย์และบริวาร เป็นต้น

๔. งานอดิเรก มีความรู้ทางภาษกรีกและภาษาละตินดี ความรู้พิเศษของ
เขาคือวิชาแพทย์ และศึกษาหลักปรัชญาของอริสโตเติล ซึ่งอาศัยเป็นเครื่องมือสำคัญ
ในการเลื่อนฐานะเป็นบุคคลสำคัญของโลก งานพิเศษนอกจากนี้ยังไม่ปรากฏหลักฐานพอ
เป็นที่เชื่อถือได้เลย ดูเหมือนว่าตลอดชีวิตของเขาที่คิดค้นเพื่อการค้นคว้าในหลักวิชาคณิต
ศาสตร์ และดาราศาสตร์อยู่ตลอดเวลาจนไม่มีเวลาว่างพอจะหาความสำราญอย่างอื่นได้
ความสดชื่นรื่นเริงอย่างสุดขีดของเขาที่ทำงานดำรงใจดื่มด่ำความตั้งใจนั่นเอง ชื่อนี้เป็นยา
สู่กาดังขนาดเขายิ่งกว่าสรรพสิ่งใด ๆ ในโลกของกาลิเลโอ

๕. เกียรตินิยม เป็นนักคณิตศาสตร์ชั้นเยี่ยมของโลก ทั้งเป็นนักดาราศาสตร์
ด้อยชื่อที่ก่อให้เกิดความตื่นเต้นในการค้นคว้าเรื่องใหม่ ๆ บนท้องฟ้าอย่างใหญ่หลวง เขา
เป็นคนช่างสังเกตหมั่นทดลองอยู่เสมอ ไม่ยอมแพ้แก่อุปสรรคใด ๆ ชาวอิตาลีเห็นความ
ภาคภูมิใจอย่างยิ่งที่เขาได้บุคคลสำคัญผู้เกิดในประเทศเขา เพราะเมื่อเขาย้อนบุคคลผู้
แล้วทำให้เขามั่นหน้ามาตามไปด้วย

ชื่อเสียงของกาดิเลียมอมฟงไปทั่วประเทศอิตาลี ในปี ค.ศ. ๑๖๓๐ เมื่อเขามีอายุ ๔๖ ปีเศษ แกรนด์ดยุกแห่งแคว้นทัสกานี ซึ่งเป็นทั้งเพื่อนและผู้อุปการะได้ทรงแต่งตั้งให้เขาเป็นศาสตราจารย์ใน ทางวิชา คณิตศาสตร์ และ ดาราศาสตร์ ประจำ มหาวิทยาลัย และ ประจำราชสำนักของพระองค์ในเมืองฟลอเรนซ์ Florence จนตลอดชีวิต ความรุ่งโรจน์ในเกียรติยศชื่อเสียงของเขาถึงจุดเพียงเท่านั้นเอง

๖. มรณะ นำส่งสารยืนยัน หลังจากปี ค.ศ. ๑๖๓๗ ดังต่อไปนี้ กาดิเลียมอมฟงถึงแก่กรรมอย่างกะทันหัน เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๘ มกราคม ค.ศ. ๑๖๔๒ ด้วยวัยได้ ๗๘ ปี เป็นอันจบเรื่องราวในชีวิตของเขาเสียที สร้างน่าประหลาดเหลือเกิน ชีวิตของมนุษย์คนใดคนหนึ่ง ก็แต่กาดิเลียมอมฟงเกิดเขาอยู่ดั่งหาค้นคว้าหาความเจริญในวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และดาราศาสตร์ เห็นอยเห็นเห็นน้อยแทบไม่มีประดาตาย แทนที่จะได้รับเกียรติยศชื่อเสียงอันไพศาลกับผลของงานที่ทำ กลับตรงกันข้ามกาดิเลียมอมฟงถูกศัตรูอิจฉาริษยาต่าง ๆ นานา พระในคริสตศาสนาได้บังคับกษัตริย์มาณีกาดิเลียม โดยทำกับเขาเสียอย่างแสนสาหัส ถูกข่มขืนบังคับให้แก้ทุกข์ทรมานใหม่เพราะความเห็นของเขาไปขัดแย้งกับคำสั่งของทางศาสนา ครั้นเขาตายแล้วดี กลับมีผู้เห็นจริงว่า ทฤษฎีที่เขาถนัดใจนั้นเป็นการถูกต้องรอบแล้วทุกประการ แต่สายเกินไป เขาตายไปแล้ว ศพของเขาได้รับเกียรติสูง มีโลงในโบสถ์ซานคาครอสต์ ประจำเมืองฟลอเรนซ์ และได้มีการสร้างอนุสาวรีย์อย่างมหัศจรรย์ให้หุ้มฝังศพของเขาเพื่อเป็นเกียรติแก่กาดิเลียมอมฟงไปแล้วเพียงร่างกาย ส่วนคุณงามความดีของท่านผู้นี้ยังหอมฟุ้งปรากฏแก่ชาวโลกผู้รู้จักกิตติคุณแก่คุณความดีของท่าน

แบบฝึกหัด

- ข้อ ๑. งานของนักประพันธ์ทั้งหลายที่กล่าวมานี้ ดูก็ไม่สำคัญอะไรนักทำไมท่านจึงจัดเข้าเป็นบุคคลสำคัญของโลกได้ จงอธิบายความเหตุผลของท่านให้เข้าใจชัด ยกตัวอย่างประกอบด้วย
- ข้อ ๒. นักประพันธ์ของไทยเรามากมายที่ทราบกันอยู่ก็มีหลายท่านแต่ทำไมท่านจึงไม่จัดเข้าเป็นบุคคลสำคัญของโลกเหมือนของประเทศอื่นเขาบ้างเล่า จงให้เหตุผล

วันกำหนดส่ง

14 L.H.U. 2504

25 W.A. 2504

30 2.2 2504

[illegible]

2.6 ж.п. 2523

2 12

25. 25. 25. 25. 25.

1957

$$\begin{array}{r} -2.142594 \\ 16.445254 \end{array}$$

เลขเรียกหนังสือ 900
Call No. ๑

ห้องสมุดกระทรวงศึกษาธิการ
ชื่อผู้แต่ง Author ๑๖๖๖

๑๐๐

๑.

(๑.๒) ๑.๒.๑

1749

